

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 9 - **SRPEN** 2017 – ČÍSLO **08**

Bude pokračování?

Červencové 33. setkání německy mluvících broumovských rodáků v Bad Kissingen může nabídnout několik podnětů k zamyšlení. Třeba vděčnost za více než sedmdesát let míru. Rovněž však i zamyšlení nad kyvadlem dějin, či pomíjivostí

lidského života.

Je zřejmé, že se uzavírá jedna kapitola moderních dějin. Pokud mají být nějaká další podobná setkání, stojí za zamyšlení současným broumovským souvěrcům?

P. Martin Lanži

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumova financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumova“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži

Bankovní účet:

20036-1180703399/0800

Bankovní ústav:

Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumova, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumova.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

Křesťan nepotřebuje horoskopy

Vatikán. K poznání budoucnosti nepotřebujeme horoskopy. Pravým křesťanem není ten, který se usadí a dál se nenamáhá, nýbrž ten, kdo důvěřuje v Boha a nechává se vést cestou otevřenou Pánovým překvapením. Papež František o tom mluvil koncem června v Dómě sv. Marty, ve své poslední homilii před prázdninami.

Ve svém výkladu vyšel ze čtení z knihy Genesis a zastavil se nad postavou Abraháma, v němž – jak vysvětlil – „se ukazuje styl křesťanského života, náš styl jako Božího lidu“, spočívající ve třech dimenzích: obnaženost, příslib a dobrořečení. V dnešním čtení Hospodin vybízí Abraháma, aby vyšel ze své země, ze své vlasti, z otcovského domu:

„Být křesťanem vždy obnáší tuto dimenzi ob-

naženosti, kterou plně vidíme v Ježíšově obnaženosti na kříži. Na počátku je vždycky pobídka „jdi“, „opuť“: „Jdi, opuť svou zemi, své příbuzné, dům svého otce“. Když si připomeneme evangelia, uvidíme, že také povolání učedníků začíná tímto „jdi“, „opuť“ a „přijď“. Stejně tak je tomu s proroky. Vezměme si Elizea, který právě obdělával zemi, když uslyšel toto „opuť a přijď“ – „Dovol mi alespoň, abych se rozloučil se svými rodiči“ – „Běž a vrať se“. „Opuť a přijď.“

Křesťan musí mít tuto schopnost „obnaženosti“, jinak není „autentickým křesťanem“. Jako jím není ani ten, kdo nedovolí, aby byl „obnažen a ukřižován spolu s Ježíšem“, pokračoval papež. Abrahám uposlechl díky své víře a vydal se do země, kterou měl „obdržet za dědictví“, přestože nevěděl, kde přesně leží cíl jeho cesty:

„Křesťan si nepožuje horoskop, aby viděl do budoucnosti, nechodí za kouzelníkem se skleněnou koulí, nenechává si číst z ruky... Nikoliv! Neví kam kráčí, avšak jde pod vedením. První dimenze našeho křesťanského života spočívá v této obnaženosti. Proč právě obnaženost? Jde snad o důslednou askézi? Vůbec ne! Jde o to jít za příslibem. A to je druhá dimenze. Jsme mužové a ženy, kteří kráčí za příslibem, směřují k setkání, jdou za čímsi příslibeným – za zemí, říká Bůh Abrahámovi, kterou máme obdržet jako dědictví.“

Abrahám si nestaví dům, nýbrž stan – pokračoval papež František – aby ukázal, že je na cestě a důvěřuje Bohu, a dále buduje oltář, aby se klaněl Hospodinu. Potom však pokračuje v cestě, je stále na cestě:

„Cesta začíná každý den ráno. Cesta, na níž se svěřujeme Pánu, cesta otevřená jeho překvapením, někdy dobrým, jindy špatným – jako třeba nemoc nebo smrt. Cesta však zůstává otevřená, protože důvěřujeme Bohu: vím, že Ty mne povedeš na bezpečné místo, do země, kterou jsi pro mne připravil. Křesťan je tedy člověk na cestě, člověk, který žije ve stanu – v duchovním stanu. Když se naše duše příliš dobře usadí a zavede, ztrácí tuto dimenzi cesty za příslibem. Namísto cesty za příslibem chce příslib nést a vlastnit. A to není dobré, to není v pravém smyslu křesťanské.“

K těmto dvěma dimenzím naší křesťanské existence patří ještě další charakteristika, totiž dobrořečení. Křesťan je člověk, který „říká dobré“ o Bohu i o druhých, a který „si nechává dobrořečit od Boha a od druhých“, aby mohl pokračovat v cestě.

To je schéma našeho křesťanského života, protože všichni – včetně laiků – mají „dobrořečit druhým, říkat dobré o druhých a říkat Bohu dobré o druhých“. Často totiž – dodal papež –

neříkáme dobré o bližních, když si „pouštíme jazyk na špacír“ a nenásledujeme příkázání, které Hospodin svěřil našemu otci Abrahámovi jako životní syntézu: totiž kráčet, nechávaje se Pánem obnažovat, v důvěře k jeho příslibům, abychom byli dokonalí. Křesťanský život je v podstatě tak jednoduchý! – uzavřel František své ranní kázání v Dómě svatě Marty.

www.radiovaticana.cz/26.06.2017

Úspěšný kněz

rodák z Verněřovic

P. Augustin Schmied, CSsR, rodák z Verněřovic, se letos dožívá tří významných jubileí. 85. narozenin, 65 let od slavných slibů v řádu redemptoristů v roce 1952 a 60 let od přijetí kněžského svěcení 4. srpna 1957. Kromě akademické práce v oblasti pedagogického vzdělávání na teologických vysokých školách ve městech Hennef a Gars se Doc. Schmied celý život věnoval psaní duchovní literatury, například v roce 2015 mu vyšla kniha *Farben des Anfangs* (Barvy začátku).

Poděkování

Tímto rád děkuji manželům Kašparovým z Hejtmánkovic a rodině Cvikýřové za nový koberec v kostele sv. Václava v Broumově.

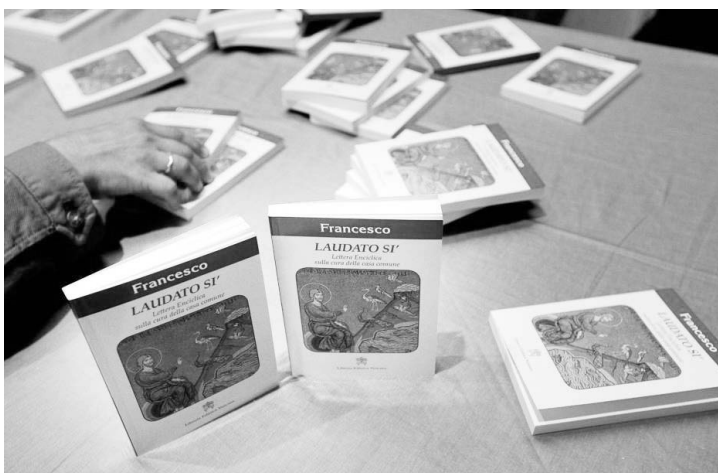
P. Martin Lanži, děkan

LAUDATO SI' XXV.

encyklika papeže Františka o ekologii

KAPITOLA II: Globalizace technokratického paradigmatu

110. Specializace, která je vlastní technologii, značně ztěžuje ucelený pohled. Fragmentace vědění zprošťuje ze své funkce, jakmile se přijímají konkrétní opatření, a často vede ke ztrátě smyslu pro celek a vztahy mezi věcmi, pro širší horizont a smysl, který se stává nedůležitým. Samotný tento fakt brání hledat vhodné cesty k řešení těch nejsložitějších problémů nynějšího světa, zejména těch, které se týkají životního prostředí a chudých, a kterým nelze čelit na základě jediného hlediska či jediného typu zájmů. Věda, která chce nabízet řešení velkých otázek, musí nezbytně brát zřetel na všechno, co přineslo poznání v jiných oblastech vědění, včetně filosofie

a sociální etiky. Tento postup je však dnes velmi obtížně uskutečnitelný. Proto ani nelze rozpoznat etické horizonty, které jsou opěrnými body. Život začíná být pouhým odevzdáním se do podmíněnosti techniky, která je chápána jako hlavní zdroj interpretace života. V konkrétní realitě, která nás interpeluje, se objevují různé příznaky vykazující toto pochybení, jako je zhoršování životního prostředí, úzkost, ztráta smyslu pro život i společnost. Tak se znovu ukazuje, že „realita je víc než idea“.

111. Ekologickou kulturu nelze redukovat na řadu urgentních a dílčích odpovědí na problémy, které vyvstávají v souvislosti se zhoršeným životním prostředím, vyčerpáním přírodních zdrojů a znečištěním. Měla by nabízet jiný pohled, myšlení, výchovný program, životní styl a spiritualitu, které zformují odpor proti postupu technokratického paradigmatu. Jinak i ty nejlepší ekologické iniciativy mohou skončit v téže globalizované logice. Hledat pouze technickou pomoc pro každý problém životního prostředí, který vznikne, znamená izolovat věci, které ve skutečnosti souvisejí, a skrývat pravé a hlubší problémy světového systému.

112. Je však možné znovu rozšířit pohled, svoboda je schopna ohraničit techniku, usměrnit ji a dát ji do služeb jiného typu pokroku, zdravějšího, lidštějšího, sociálnějšího a integrálnějšího. Osvobození od vládnoucího technokratického paradigmatu v některých okolnostech skutečně nastává. Například, rozhodne-li se malá komunita

výrobci pro méně znečišťující produkci a podporuje-li nekonzumní model života, štěstí a soužití. Anebo orientuje-li se technika prioritně na řešení konkrétních problémů druhých ve snaze pomoci jim žít důstojněji a s úlevou v soužení. A dále když tvořivé hledání krásy a její kontemplace dovedou překonat objektivizující moc určitým druhem spásy, která se uskutečňuje v krásnu a v člověku, který je kontemplyje. Autentické lidství, které vybízí k nové syntéze, patrně přebývá uprostřed technologické civilizace téměř nepozorovaně jako mlha, která proniká pod zavřenými dveřmi. Bude to stálý příslib, který navzdory všemu vzejde jako umíněný odpor z toho, co je autentické?

113. Na druhé straně se zdá, že lidé dnes nevěří ve šťastnou budoucnost, nedůvěřují slepě v lepší zítřky vzhledem k nynějšímu stavu světa a technických schopností. Uvědomují si, že pokrok vědy a techniky se nerovná pokroku lidstva a dějin, tuší, že existují jiné základní cesty ke šťastné budoucnosti. Přece si však nedovede představit, že se zřekne možností, které nabízí technologie. Lidstvo se hluboce změnilo a hromadění neustálých noviniek zasvěcuje do pomíjivosti, která nás strhává do povrchnosti jediným směrem. Je stále obtížnější pozastavit se a obnovit hloubku prožívání. Odráží-li architektura ducha doby, pak obří stavby a sériové domy vyjadřují ducha globalizované techniky, v níž se ustavičná novost výrobků pojí s tísnivou nudou. Nepoddávejme se tomu a nezříkejme se otázek po cílech a smyslu všech věcí. Jinak budeme legitimizovat pouze faktický stav a budeme potřebovat stále více náhražek k zaplnění prázdnoty.

114. To, co se děje, nás staví před naléhavost přistoupit k odvážné kulturní revoluci. Věda a technologie nejsou neutrální, ale mohou od začátku do konce určitého procesu implikovat různé úmysly a možnosti a mohou se utvářet různými způsoby. Nikdo se nechce vrátit do jeskyně, ale je nezbytné zpomalit chod a podívat se realitu jiným způsobem, sebrat pozitivní a udržitelný pokrok a zároveň obnovit hodnoty a velké cíle, které byly zničeny bezuzdnou megalomanií.

Rok 2017 ve farních akcích

- 7. ledna
- Tříkrálová sbírka**
- 8. ledna
- Tříkrálový průvod**
- 11. února
- Farní ples (Dřevník)**
- 13. února
- Ekumenická bohoslužba**
- 1. března
- Popeleční středa**
- 11. března
- Duchovní obnova**
- 31. března – 1. dubna
- Mládež na Vesmíru**
- 14. dubna
- Velkopáteční křížová cesta v Křinčicích (dopoledne)**
- 16. dubna
- Velikonoce**
- 6. května
- Pouť do Vamberk**
- 14. května
- Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost; Den matek**
- 20. května
- Bohoslužba pro motocyklisty v Otovicích**
- 21. května
- Hvězda – májová pobožnost**
- 25. května
- Nanebevstoupení Páně**
- 28. května
- Malé Svatoňovice – májová pobožnost (cyklopout'**
- 2. června
- Ekumenická bohoslužba v kostele DSv.**
- 3. června
- Svatost smíření před 1. sv. přijímáním**
- 4. června
- 1. svaté přijímání/slavnost Soslání Ducha Svatého**
- 9. června
- Noc kostelů**
- 15. června
- Boží Tělo**
- 17. června
- Farní den (fara Ruprechtice)**
- 29. července
- Jakubsko-anenský víkend**
- 5. srpna
- Křinčická pouť**
- 27. – 30. srpna
- Farní tábor, fara Ruprechtice**
- 23. září
- Farní výlet**
- 8. října
- Svatost biřmování – biskup Jan**
- 22. října
- Svatohubertská bohoslužba**
- 11. listopadu
- Den veteránů (Martínkovice)**
- 11. listopadu
- Svatomartinské odpoledne (Martínkovice)**

Sv. Augustin, biskup, učitel církve, 28. srpna

Narodil se 13. 11. 354 v Tagaste v Numídií (tehdy šlo o součást římské provincie) v severní Africe. Byl prvorozeným synem pohanského Patricia, úředníka římské správy a zbožné křesťanky Moniky, kteří mu dali jméno Aurelius Augustin. Rodiče s potěšením sledovali jeho rozvíjející se schopnosti, velké nadání a často i nezkrotné chování. Monika se snažila o jeho výchovu ke křesťanské víře. Křest v dětství se přičil tehdejšímu zvykům a vliv okolí byl pro Augustina silnější než přání matky. Také pro jeho nadání jej rodiče upřednostňovali před mladším bratrem Navigiou a jeho sestrou.

Po místní škole začal od 13 let studovat v Madaure, kde vydržel tři roky. S lehkostí se učil celé statě Vergilia i dalších básníků v latinské literatuře. Nejraději měl rétoriku. Matematiku a řečtinu však neměl rád a dával přednost hrám s kamarády. Později ve svém „Vyznání“ uvádí, že kradl z rodičovského stolu pro chlapce, kteří si za hraní s ním nechali zaplatit a velmi rád podváděl. Dále uvádí, že nekradl z nouze, ale z touhy po nespravedlnosti a pod vlivem kamarádů, s nimiž kradl.

Četl brakovou literaturu a rád užíval světských požitků nabízených dobou. Velmi brzy ho přitahovaly ženy a dívky. Později, po mnoha letech, své hříchy mládí oplakával. Vedle smyslnosti jeho druhou vášní byla ctižádost, kterou navíc podporovali rodiče. Otec na jeho milostná dobrodružství pohlížel spíše se zalíbením, než aby proti nim něco řekl.

Od 16 do 17 let si Augustin užíval volnosti a bezstarostného života. Vše považoval za dovolené. Matčina napomenutí se styděl poslechnout. Nejchtivěji pohlížel na erotiku, kariéru a peníze. Ty věci byly pro něj cílem. Jak sám napsal, chodil mezi vrstevníky vzájemně vychvalující hanebnosti, které

pokládali za tím slavnější, čím byly hnusnější. A tak s nimi hřešil nejen pro rozkoš, ale i pro slávu. Ve Vyznání přiznává, že se více zabýval silným vlivem velkoměstského života plného sexuální volnosti.

V roce 371 se Augustin znovu pustil do studií v Kartágu. Tam bydlel s Melanií, která se stala jeho věrnou družkou a žil s ní čtrnáct let. Již po roce měli syna Adeodata. Přibližně v té době mu zemřel otec Patricius, který se nedlouho předtím stal křesťanem. Augustin však křesťanské učení zcela opustil a připojil se k sektě manichejců. Matka s ním proto odmítala sednout k jednomu stolu. Více poukázat na jeho chybování nebyla už schopna, jen se vytrvale za něho modlila a obětovala.

Vyšší studium Augustin skončil jako profesor literatury a rétoriky (řečnictví). V 19 letech byl uchvácen Cicerónovou knihou Hortensius a toužil po větší moudrosti i zdokonalení se v řečnictví. Ve 20 letech začal učit v Tagaste rétoriku. V roce 376 mu zemřel jeden blízký přítel a Augustin se rozhodl odejít učit do Kartágu. Avšak ani rušné velkoměsto ho neuspokojilo. Při vyučování mu vadila zejména nedisciplinovanost studentů. V r. 383 odešel do Říma za vidinou lepších studentů, více peněz i slávy. Matka toužila jít s ním, ale on ji oklamal a odjel sám. V Římě se asi po roce rozešel se sektou manichejců, kteří příliš mluvili o pravdě, ale Augustin ji přesto u nich nepoznal. Neuspokojen využil nabídku delegace z Milána, která pro tamní školu hledala učitele rétoriky.

Ve 30 letech se přestěhoval do Milána. Již dříve slyšel o milánském Ambrožovi jako o řečnickém mistru a nyní se naskytlá příležitost seznámení. Augustina zajímala forma Ambrožova řečnického umění, a proto začal chodit na jeho kázání. Nakonec však Augustina oslovil obsah, který se týkal jeho otázek a pochybností.

Po delším hledání ho v Miláně našla matka Monika. Potěšil ji slovy o změně svých názorů, ale definitivně rozhodnut o směru své budoucnosti ještě

nebyl. Podle matky měl vstoupit do manželství, jenže ne s Melanií. Ostatně k takovému svazku nemělo dojít ani dle zákona, jelikož byla nižšího původu. Augustin jako příslušník vyššího stavu měl mít odpovídající nevěstu. Zprvu chtěl zůstat s věrnou Melanií, ale nakonec nechal u sebe jen syna a ona se vrátila do Afriky. Augustin si pak za budoucí ženu vybral nedospělou dívku, na niž měl dva roky čekat, ale zdálo se mu, že to bez milenky není možné. Sám později uvedl, že si našel jinou, protože byl otrokem smyslnosti a vyspělost rozumu zde byla slabá. Starší kněz Simplician mu řekl o obrácení římského řečníka Viktora a pokusil se v něm vzbudit touhu ho následovat.

Papež Benedikt XVI. v homilii o Augustinově obrácení poukázal na jeho konverzi jako na cestu ve třech etapách. V první etapě chtěl Augustin nalézt pravdu. A to o původu člověka i světa a správný směr k plnosti života. Nechtěl žít slepě, bez smyslu a cíle. Věřit v existenci nějakého Boha mu šlo, ale proti jeho poznání a důvěrnému seznámení s přijetím důsledků vedlo jeho mládí vnitřní boj. Ke druhé etapě cesty došlo v Miláně, jenže nešlo by o plné obrácení, kdyby po křtu stagnoval a nepokračoval na cestě. Papež poukazuje i na její třetí etapu od přijetí svátosti kněžství. Podobně naše obrácení by mělo být vytrvalou cestou vpřed až do Boží náruče, v níž je náš cíl - svatost, jako jediný možný způsob věčného života lásky s Bohem.

Augustin v Miláně, poté co se předvedl u císařského dvora, byl navštíven krajanem Ponticianem. Ten s podivem uviděl na jeho stole listy svatého Pavla a začal mu vyprávět o poustevníku Antonínovi a jeho dvou současných následovnících. Uvedl také další příklady těch, kteří opustili kariéru i tělesné požitky. Vedle Augustina, jehož neklid se vystupňoval k výbuchu, seděl jeho přítel Alypius. Augustin prý na něj zvolal: „Slyšel jsi? Neučení povstávají z hříchů a uchvacují Boží království, zatímco my, se svou vědou bez srdce, se válíme v tělesných neřestech a krvi!“

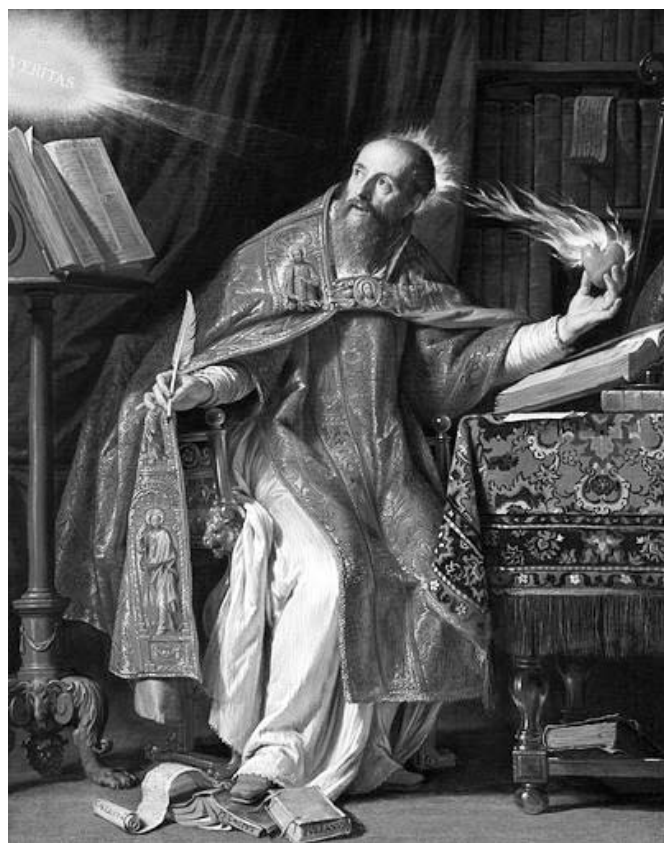
Musel poodejít, aby se vypořádal s novými myšlenkami. Ty ho vedly k otázkám: „Když oni, proč ne ty, Augustine?“ - „To dokázali sami od sebe nebo za pomoci Boží?“ - „Proč spoléháš na sebe, nemáš-li na to sílu?“ - V odpovědi ho nitro nabádalo vrhnout se s důvěrou do Boží náruče. Jeho srdce zaplavila lítost nad minulostí, až my vyhrkly slzy.

Příběh pokračuje tím, že uslyšel dětský hlas, melodicky opakující slova: „Vezmi a čti!“ Reagoval, jakoby byla výzvou pro něj a otevřel na stole Pavlovy listy. Zrak mu padl na verše 13. kapitoly Římanům: „Žijme řádně jako za denního světla: ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblect se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepropadli vášním“ (Ř 13,13-14).

Augustin ta slova přijal jako Boží pokyn a jejich bezvýhradným přijetím za své nad sklony těla zvířel. S literaturou od Ambrože se Augustin několik měsíců připravoval v Cassiciaku na nejdůležitější svátost. V noci z 24. na 25. 4. 387, při velikonoční vigílii, přijal z rukou biskupa Ambrože ve svých 33 letech sv. křest i se synem Adeodatem a přítelem Alypiem.

Po sv. křtu, když se vracel do Afriky, mu v římském přístavu v Ostii zemřela matka. Nespěchal a rok se zdržel v Římě, protože chtěl poznat život v kláštorech. Přitom napsal spis proti manichejcům. Doma v Tagaste Augustinovi během roku zemřel syn. Ještě před jeho smrtí plánoval společný poustevnický život. Prodal svou movitost, rozdál peníze chudým a začal žít novým způsobem. Po vzoru římských klášterů začal s modlitbou, postem a vzděláváním se četbou. Kolem něj se začala utvářet malá mnišská komunita, která se připravovala k evangelizačnímu poslání. Návštěvy z Tagaste byly stále četnější, a snad proto chtěl pro klášter hledat klidnější místo, i když pomoc nikomu neodmítal.

Na cestách se zastavil v basilice v Hippo. Tam staří biskup Valerián zdůrazňoval věřícím, že by potřeboval pomoc vhodného kněze. Přítomní lidé již znali pověst o učenosti Augustina, a i to, že začal žít svatým životem. Někdo ho v chrámu poznal a hned byl věřícími doporučen a žádali jeho vysvěcení na kněze. Augustin se velmi bránil, ale nakonec za nátlakem viděl Boží vůli. V roce 391 přijal z rukou biskupa Valeriána kněžské svěcení. Za pět let v téže městě se sám stal biskupem.

Tehdejší Hippo Regius má dnes název Anaba a leží v Alžírsku.

Augustin své postavení biskupa přijal jako velmi zodpovědnou službu, pro kterou čerpal sílu v modlitbě. Tento vzdělaný, obětavý a horlivý pastýř žil s dalšími duchovními v nově zbudovaném klášteře. V řeholi staví na ideálu prvotní církve a vybízí k jednotě srdce a mysli v Bohu. Augustinův vliv přesahoval hranice svěřeného území jak šířením klášterů s jeho řeholí, tak spisy na obranu katolické víry. A přesáhl i jemu vymezený čas o mnoho století, kdy byl a je viděn jako otec filosofického, teologického a duchovního myšlení církve, ukazující správný směr nejen svým současníkům.

Protože se Augustin nechal Bohem vést, byl jím veden i k pokoře při svých hlubokomyslných úvahách. Mezi mnoha jinými spisy psal o Nejsvětější Trojici. Traduje se, že když o ní při procházce po mořském břehu přemýšlel, zaujal ho malý chlapec, který se snažil mušlí přelít vodu moře do důlku v písku. S úsměvem na něj promluvil a v odpověď uslyšel: „Spíše dokáží toto moře přelít, než ty pochopíš tajemství Nejsvětější Trojice.“ A Augustin si uvědomil, že je to poučení od Ježíše.

Jako kazatel se snažil vysvětlit cestu správného života ukázanou Ježíšem v Kázání na hoře. Zprvu byl přesvědčen, že křesťan, který podle jeho poselství žije, může být dokonalý. Po dvaceti letech ale napsal: „Pochopil jsem, že jen Jediný je skutečně dokonalý, a že slova z Kázání na hoře jsou naprosto realizována v jednom jediném: v samotném Ježíši Kristu. My všichni... se musíme denně modlit: odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům“ (Retractationes I 19,1-3).

Připojit se k dokonalému Ježíši znamená cestu, na níž je nenahraditelnou a podstatnou láskou. K její plnosti může pomoci jen Boží působení v duši člověka a

souhlas k němu znamená praktické úsilí o ctnosti. Tak vede cesta k moudrosti se zakoušením kontempace. Duše při postupu v této modlitbě prochází, podle Augustinova učení, smyslovým a racionálním (rozumovým) přístupem k duchovnímu životu, v němž jsou rozvíjeny ctnosti a nastává vnitřní očistování. Pak se dostává klid a pokoj. Předposlední etapou je „vejít v Boží světlo“ a poslední je habituální (celkové) sjednocení s Bohem a přebývání v něm - mansio.

Tento hlubokomyslný teolog, geniální filosof a polemik dokázal říci učené moudrosti i velice prostě a tuto cestu ke sjednocení s Bohem vyjádřil v knize „Vyznání“ slovy: „Ty jsi nás stvořil pro sebe, Pane, a neklidné je naše srdce, dokud v Tobě nespočine.“

Žil v době bouřlivých myšlenkových proudů, kdy se sekty a bludaři snažili prosazovat svůj vliv. Jednalo se o pelagiány, manichejce, ariány a donatisty, jejichž problém byl Augustinem nejvíce řešen. (Někde se uvádí i rebaptizátoři a prisciliani.) Donatisté se považovali za pravověrné hrdiny, zaujímali tvrdý postoj k hříšníkům a pravomoc i účinnost svátosti připisovali osobní svatosti. Neuznávali proto platnost sv. křtu od hříšníka. V roce 411 vedl Augustin synodu v Kartágu, na níž se dostavilo 286 katolických a 285 donatistických biskupů. Později bylo Augustinovi zapotřebí více se zaměřovat proti pelagiánům, kteří hlásali, že křest nezbavuje dědičného hříchu.

Vandalové vedeni Genserice v roce 429 obklíčili Hippo a za těžké situace po třech měsících obležení biskup Augustin zemřel. Když Vandalové vyhnali katolické biskupy, odvezli pryč sebou i Augustinovy ostatky na Sardinii a v 8. století byly přeneseny do katedrály v Pávii u Milána. Dochovalo se 113 jeho spisů, z nichž vynikají: Vyznání (z r. 400), O Trojici a O městě Božím (z r. 426).

Uzavřena kauza Regensburger Domspatzen

Řezno. Právnick řezenské diecéze Ulrich Weber, pověřený biskupem vyšetřit promlčené případy špatného zacházení s dětmi v základní škole Etterzhausen, sdělil včera na tiskové konferenci podrobnosti o výsledcích svého šetření. Zdokumentoval 547 případů špatného zacházení, z nichž bylo 67 se sexuálními pozadími. Nejde o sexuální delikty ve vlastním smyslu, spadají do let 1960 – 1972 a mělo se jich dopustit 9 osob, z

nichž mnohé dávno nežijí. Poněvadž již uplynula promlčecí lhůta, nebyl nikdo postaven před soud, ale řezenské biskupství se přesto rozhodlo vnést do celé záležitosti jasno a vyplatit odškodné obětem. V naprosté většině případů se však jedná o tělesné tresty, které se v minulém století vyskytovaly běžně nejen v této škole nedaleko Řezna, ale v celém Německu a zdaleka ne pouze v Německu. Zmíněná kauza neprobíhá na poli orgánů činných v trestním řízení, nýbrž pouze na mediální scéně, kde se objevila v roce 2010 a zaujala místo na prvních stránkách novin a v televizi nepochybně jen proto, že do zmíněné školy chodili členové známého katedrálního řezenského sboru Regensburger Domspatzen, jehož sbormistrem byl v le-

tech 1964-1994 bratr tehdy úřadujícího papeže Benedikta XVI., mons. Georg Ratzinger. Řezenský právník ve zveřejněné zprávě konstatuje, že v této škole „došlo k případům fyzického násilí i se sexuálními pozadími, jež byly i tehdy trestné, stejně jako některé fyzické tresty, které se tehdy běžné mentalitě rovněž vymykaly.“ Za zodpovědné označuje přibližně 50 lidí z řad pedagogů, včetně zmíněného sbormistra, který hned v začátcích kauzy učinil veřejnou omluvu za svoji nevěšmavost. Zpráva konstatuje, že k těmto porušením zákonné ochrany dětí došlo vinou činitelů státních i církevních institucí v důsledku nedostatečně prováděných školních inspekci.

www.radiovaticana.cz/19.07.2017

Vidět Boha ve všech věcech....

Svatý Ignác z Loyoly si dal za cíl svých exercicií, aby ti, kteří jimi projdou, viděli Boha ve všech věcech. Znamená to v každém člověku, v přírodě, v prostředí, ve kterém žijeme, ať už je jakékoli. Přesto, že je v jeho geniální teologii obsaženo vše, co ke křesťanskému životu potřebujeme, s jeho přáním vidět Boha ve všech věcech můžeme mít problém. Ze všech stran se na nás valí negativní informace, celosvětové problémy, katastrofy, války, terorismus, utrpení, konflikty... Jak máme vidět Boha ve světě plném násilí? Strach zaslepuje naše oči i duše a brání nám vidět očima sv. Ignáce Boha, přítomného mezi námi právě v těch obyčejných věcech a v každém člověku nejspíše proto, že bychom raději hledali a nacházeli cosi výjimečného či nadpřirozeného.

O to větší bylo moje překvapení, když jsem se nedávno začetla do českého textu písně Johna Lennona, člena skupiny Beatles „Oh My Love“ , (<http://www.karaokektexty.cz/texty-pisni/lennon-john/oh-my-love-51815>) Text je až nezvykle jednoduchý a výzvu sv. Ignáce nápadně připomíná -

„Poprvé v životě jsou mé oči do široka otevřené. poprvé v životě mé oči vidí- vidím vítr, vidím stromy, v mém srdci se vše vyjasnilo. vidím mraky, vidím nebe, ... má mysl je všemu otevřená, poprvé v životě má mysl cítí.... cítím utrpení, cítím sny. cítím život, cítím lásku...“

John Lennon byl vychován v rodině anglikánů a dost možná prošel i určitou náboženskou výchovou. Světská sláva ovšem víru v Boha spíše ubíjí, než podporuje. Byl výrazným aktivistou v boji proti násilí, ale svět bez válek měl podle jeho představy být též světem bez náboženství a bez Boha. Přesto, že ve svých písních o Bohu nemluví, jeho citlivost pro krásu tohoto světa může být pro nás znamením, že Bůh je přítomen a působí v každém člověku žijícím na této zemi bez rozdílu náboženského vyznání, barvy pleti či rasy. Zda-li si byl této skutečnosti sám vědom, těžko posuzovat, ale skutečné umění je vždy dílem inspirace Duchem svatým, ať už si to uvědomujeme či nikoli.

I my bychom se měli pokusit vnímat krásu obyčejných věcí a dovolit jí proniknout do nejskrytějších hlubin svých duší. Tam nás může obohatit, inspirovat a vést k tvořivosti, kterou po nás Bůh

žádá. Vždyť i On je neustále v pohybu a každý den se pro nás nově namáhá. Neměli bychom zůstat pouze pasivními příjemci, ale osobami, které se podle svých možností aktivně podílejí na posvěcování sebe i světa a kladou na oltář k proměnění veškerou svoji námahu. Bůh od nás přijímá všechno. Bere vážně náš podíl, ať je jakkoli nedokonalý. Naším úkolem ovšem není svět, ve kterém žijeme, předělat k obrazu svému, či odsoudit. Máme hledat jiskry Boží. Vnímat to, co je dobré a krásné, navzdory negativním událostem, které nás provázejí. Jsme obklopeni nesmírným duchovním bohatstvím a přehlížet ho znamená zůstat ochuzeni.V mém srdci se vše vyjasnilo, vidím mraky, vidím nebe, ... poprvé v životě má mysl cítí.... cítím utrpení, cítím sny. cítím život, cítím lásku...

... až toto dokážeme zazpívat a vidět při tom úžasné dílo Boží, bude to plně v souladu s učením církve a s doporučením sv. Ignáce. Pak můžeme mít jistotu, že jsme křesťané, jejichž radost nespočívá v marné slávě, ale vyvěrá z hloubi duše, která miluje, neboť v ní přebývá Bůh.

J. Teinerová

Nejbližší akce

V **sobotu 5. srpna** jsme zváni na poutní mši sv. na Hvězdu v 10:30, kterou bude tradičně celebrovat pan převor Siostrzonek. Zároveň to bude příležitost poblahopřát Mons. Marianu Lewickému k jeho 60. narozeninám, které slaví 15. srpna. Odpoledne stejného dne v 14:30 začne pak u restaurace Amerika i Křínická pouť.

V **sobotu 12. srpna** v 11:00 si v kostele Panny Marie Pomocné v Teplících nad Metují řeknou „ANO“ Zdislava Šikutová a Michal Dudek.

Závěr léta bude ve znamení farního tábora na faře v Ruprechticích (27/08 – 30/08) a už VI. ročníku Křínických dožínků, konkrétně v sobotu 26. srpna od 13:00. Do křínické „Ameriky“ se vrátíme i v září, kdy proběhne

každoroční nedělní odpoledne s KDU-ČSL s názvem „Než začnou písemky“. Termín bude ještě upřesněn.

Na **sobotu 23. září** je plánován farní výlet. Osobně bych navrhoval návštěvu Polska, a to Legnici (místo eucharistického zázraku) a Legnické pole (klášter, který na popud opata O. Zinkeho postavil K.I.Dientzenhofer). Nápady návštěv dalších míst jsou vítány.

V **neděli 8. října** udělí v děkanském kostela sv. Petra a Pavla sídelní diecézní biskup Mons. Jan Vokál svátost biřmování.

P. Martin Lanži

LÉTO OTEVŘENÝCH KOSTELŮ

Každé úterý a sobotu.

**VSTUP
DOBROVOLNÝ**

akci pořádá: Římskokatolická farnost - Děkánství Broumov / města a obce Broumowska / Gymnázium Broumov
Prosíme o respektování sakrálního prostoru, vstup jenom do chrámové lodi.

BOŽANOV / MARTÍNKOVICE / OTOVICE / ŠONOV

červenec 9:00 - 12:00 / srpen 14:00 - 17:00

VERNÉŘOVICE / HEŘMÁNKOVICE / RUPRECHTICE / VIŽNOV

červenec 14:00 - 17:00 / srpen 9:00 - 12:00

AKCE JE PODPOROVANÁ EUROPOSLANCEM TOMÁŠEM ZDECHOVSKÝM.

VARHANNÍ LÉTO 2017

Teplicko
Broumovsko
Novoměstsko

17.
ročník

čt 6. 7. 19.00

TRIO BRAUNENSIS

Michaela Jeklová – soprán
Štěpán Příbyl – trumpeta
Ladislav Šikut – varhany
Broumov
farní kostel sv. Petra a Pavla

čt 27. 7. 19.00

**Jiří Tymel &
Schola od Nejsvětější Trojice
„Inspirace gregoriánským
chorálem“**

Broumov
farní kostel sv. Petra a Pavla

čt 17. 8. 19.00

Michal Novenko
Václavice Šonov
evangelický kostel

st 12. 7. 19.00

**Michal Novenko &
Helena Matyášová** – soprán
Teplice nad Metují
kostel Panny Marie Pomocné

čt 3. 8. 19.00

**Lidmila Klugarová &
Jana Šimková** – violoncello &
Hana Friede – příčná flétna
Verněřovice
kostel sv. arch. Michaela

pá 25. 8. 16.30

**Ladislav Šikut &
Klára Nentvichová** – soprán
Teplice nad Metují
farní kostel sv. Vavřince

čt 20. 7. 19.00

Marie Pochopová
Teplice nad Metují
kostel Panny Marie Pomocné

pá 11. 8. 19.00

Ondřej Valenta
Police nad Metují
kostel Nanebevzetí Panny Marie

út 29. 8. 19.00

Ladislav Šikut
Teplice nad Metují
kostel Panny Marie Pomocné

so 2. 9. 15.30 (opakování)

Ladislav Šikut
Teplice nad Metují
kostel Panny Marie Pomocné

Pořáda Musica Mgr. Ladislav Šikut, tel.: 776 869 3791 Vstupné 80 Kč, studenti 40 Kč, děti do 15 let zdarma, množstevní slevy.
Předprodej lístků v infocentrech Teplice nad Metují, Broumov, Police nad Metují nebo 20 minut před začátkem koncertu na místě.

MYŠLENKY NA MĚSÍC SRPEN

PAPEŽ FRANTIŠEK,
ANTONIO SPADARO, SJ

U MNE JE VŽDY OTEVŘENO

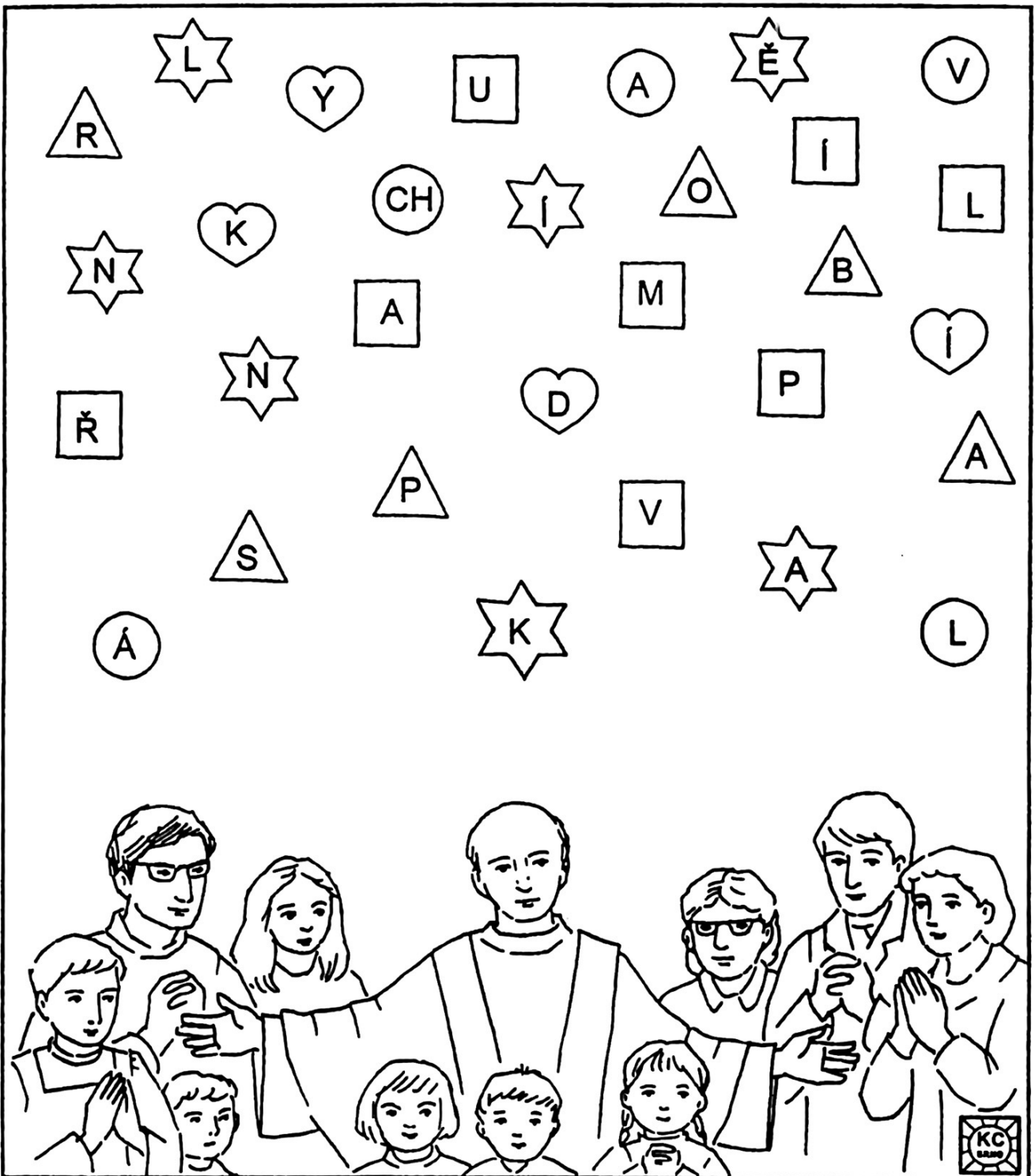
NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY 2014

1. Bůh je skrytý v tom, co je malé, v tom, co roste, i když to nejsme schopni zahlédnout.
2. Moudré rozlišování umožňuje najít ty nejvhodnější prostředky, které nejsou vždycky totožné s tím, co se jeví jako velké nebo mocné.
3. Bůh je ten, kdo nás předchází – hledáš ho, ale on tě nalézá jako první. Chceš ho potkat, ale on ti jako první vychází vstříc.
4. Snažme se být církví, která nalézá nové cesty, umí vycházet ze sebe a jít i k těm, kteří se k ní nehlásí, kteří odešli nebo jsou lhotejní.
5. Je třeba se pustit do dobrodružství, které tkví v tomto: hledat setkání, nechat se hledat a dovolit Bohu, aby nás potkal.
6. Křesťan nemůže žít ani v panice, ani spoléhat na zaběhané jistoty.
7. Bůh je vždycky větší.
8. Rozlišování je duchovní proces, prostřednictvím něhož člověk odlišuje ty duchovní popudy, které ho vedou k Bohu, od těch, které ho od Boha vzdalují.
9. Velký plán se realizuje drobným skutkem, malým krokem.
10. Sv. Ignác nás vede k tomu, abychom měli před sebou Krista vždy většího, jenž nás neustále vyvádí ven z nás samých a vede nás k tomu, abychom vykročili ze své vlastní lásky, ze své vůle i svých zájmů.
11. Bůh se každému z nás zjevuje prostřednictvím vnitřních hnutí – pohne vůlí a přitáhne ji k sobě.
12. Srdce spojuje ideu se skutečností.
13. Nikdo se nespasí sám, jako izolovaný jedinec, ale Bůh nás přitahuje v rámci komplikovaného tkaniva osobních vztahů, které se v lidském společenství utváří. Bůh vstupuje do této dynamiky lidu.
14. To, co církev dnes nejvíce potřebuje, je schopnost ošetřovat zranění a rozehrávat srdce věřících, projevat vlídnost a blízkost.
15. Služebníci církve musí být především služebníky milosrdenství.
16. Bůh je větší než hřích.
17. Musíme kráčet společně uprostřed různorodosti. K sjednocení nevede žádná jiná cesta. Toto je cesta Ježíšova.
18. Bůh nám přináší spásu skrze něhu, nabízí nám spásu v pohrozeních, přináší nám spásu skrze svůj život za nás.
19. Nechám se Bohem překvapit, jak to učinila Maria, anebo se uzavírám ve svých jistotách, jistotách svých vlastních plánů?
20. Svatost je běžná, je projevem velké trpělivosti a vytrvalosti v každodenním putování.
21. Všichni se potřebujeme naučit obejmout člověka v nouzi, jak to činil svatý František.
22. Chceme-li zatlouci na dveře srdce, je nezbytné mít holé ruce.
23. Bůh se účastní našich běd, stará se o ně, přibližuje se našim ranám, vlastníma rukama je uzdravuje a k tomu, aby měl ruce, se stal člověkem.
24. Musíme nechávat prostor Hospodinu, ne našim jistotám.
25. Církev neexistuje proto, aby mluvila o sobě a k sobě, ale proto, aby zvěstovala Boha Ježíše Krista, aby o něm mluvila světu a se světem.
26. Pravda se nám dává vždycky a pouze jako cesta a život.
27. Existuje pokušení hledat Boha buď v minulosti, anebo v budoucnosti. Ale konkrétní Bůh je dnes. Proto nám nářky nikdy nepomohou nalézt Boha.
28. Znamením toho, že jsme na dobré cestě, je hluboký pokoj, duchovní útěcha, Boží láska a schopnost vidět všechny věci v Bohu.
29. Život znamená jít, kráčet, dělat, hledat, vidět.
30. I když je život člověka polem plným bodlácí a plevele, vždy je v něm i prostor, na němž může vyklíčit dobré semeno. Je třeba důvěřovat Bohu.
31. Bůh ze mě činí chrám, poněvadž jsem stvořen podle podoby a obrazu jeho božské Velebnosti.

**Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.**

MODLITBA A JEJÍ FORMY

Křesťanská modlitba má různé formy. Jaké například? To zjistíš, když se sbíráš písmenka, která se vyskytují ve stejném „obalu“ (to znamená: všechna písmenka v kruhu tvoří jedno slovo, všechna písmenka v trojúhelníku jiné atd.). Pořadí písmen ve slově už musíš objevit sám. Jistě se ti to podaří, když si jednotlivá písmenka napíšeš na pomocné lístečky, které budeš přesouvat tak dlouho, až vznikne smysluplné slovo. Žádné písmenko zde není navíc.

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

6. srpen

Otovice	08:30 hod
Ruprechtice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

13. srpen

Martínkovice	08:30 hod
Vernéřovice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

20. srpen

Šonov, k. sv. Markéty	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Vižňov	10:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

27. srpen

Božanov	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Heřmánkovice	10:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Pondělí	-	-
Úterý	klášterní k.	18:00 hod*
Středa	k. sv. Václava	18:00 hod
Čtvrtek	děkanský k.	08:00 hod
Pátek	děkanský k.	15:00 hod
Vižňov	(11/08, 25/08)	17:30 hod
Sobota	hřbitovní k. PM	08:00 hod

* 15/08 Slavnost Nanebevzetí Panny Marie, mše sv. v hřbitovním k. v 18:00

Adorace: středa, sv. Václav, 18:30 – 18:45; pátek, P+P, 19:00 – 20:00

Svatost smíření: 20 min před každou mší sv.; sobota **26/08**, P+P, 09:00 – 10:00

NEDELE:

Mše svaté v Teplicích v 8,30 v kostele sv. Vavřince; (27.8. již v 8,00)

v Adršpachu ve 14,00; 1. a 3. neděli v měsíci, to je 6. a 20.8

ve Zdoňově ve 14,00 (ZMĚNA); 2. neděli v měsíci to je 9.8

ve středu je mše sv. v Teplicích v 18,00 (mimo 9. a 16.) v pátek je mše sv. v Teplicích v 18,00 (mimo 11.) první sobotu (5.) je mše sv. v Teplicích v 8,00 na Kamenci

13.8. POUTNÍ MŠE SV. V 8,30

15.8. Nanebevzetí P. Marie, mše sv. v 18,00 NA KAMENCI!!!

25. – 27. HOROLEZECKÝ FESTIVAL – SOBOTA 8.00 MŠE SV. NA KAMENCI, NEDĚLE 27. TAKÉ JIŽ OD 8,00 U SV. VAVŘINCE

25 MINUT PŘEDE MŠÍ SV. SE ZPOVÍDÁ.

Požehnané dny Vám přeje a vyprošuje P. František Hofman (tel. 734 213 899)

První černošský kněz na Broumovsku

Ve středu 19. července v kostele sv. Vojtěcha sloužil, dle všeho vůbec poprvé v broumovských dějinách, mši sv. kněz černé pleti. Je misionářem společnosti Verbistů a je kaplanem v Kolíně nad Vltavou. Jmenuje se George Mondo a v našem kraji trávil dovolenou se svými českými přáteli. Bližší představení nabízí třeba pořad Show Jana Krause z ledna tohoto roku.

VIKARIÁTNÍ KOPANÁ NÁCHOD PLHOV 9.9

9:00 Konec registrace týmů a následný start turnaje
15:00 Předpokládaný konec turnaje

startovné: 100 Kč za tým min. 5 lidí v týmu vítána spolča i jednotlivci i z jiných vikariátů a diecézí

Kontakt: 777 474 877 dominik.vobornik@seznam.cz

Paypal účet farnosti
church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem. Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK
vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.
Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.
Uzávěrka: 15. každého měsíce.